

HLEDEJTE SVĚTOHO "LANĚ" - 1

Čtvrtek, 18. června 2015

Asi víte, co je lanýš. Vzácné a drahé houby s tímto jménem se vyskytují zejména ve Středomoí, například v italském Piemontu, ve francouzském Périgordu a v oblasti Istrijského poloostrova. Rostou především v dubových a jiných listnatých lesích. Jen já - já vám nechci psát o houbách, ale o lidech. Lidech, kteří jsou stejní a především - stejní vzácní.

Tohle mě napadlo, když jsem jsem řekla, jak zvládnout mnoha skuhřalkám, protože je tak těžké "toho pravého, vysněného, hodného, milého... atd." Ano, je to asi stejně náročné, jako najít v lese lanýš (-). Nehledě i na dalšnost podobnosti, protože tahle houba není zrovna nejhezčí. A přitom jak je úžasné! Ono totiž s partnera nezáleží na kráse, jako na jeho kvalitách. A i když jsem zatím psala o tom partneru-lanýši v mužském rodě, stejné trápení mají muži. Najít krásnou ženu není tak moc těžké, ale aby byla i ta známá "partnerka do deště"? Tak zprv jsem hledala doporučení, aby si napsali své požadavky. Ty hlavní, i ty, které jsou těžbas na první pohled malicherné. Mj. jistě víte, že kolikrát nějaká ta drobnost sásem hraje roli nejvítšního rozvrácení vztahu, drobnost, kvůli které se stanete na partnera až alergickými. I. Rozhodně nelovte. Nesoustáte se na hledání. Ten, připadne ta, která urputně loví, je k poznání a spíše by se zadrželo, b ním připadne partnerka uhybat, utíkat. Ono je to snad jak z toho nadřazeného lovce cítit … Vzpomínám si na je konkrétní připade. Jedna moje - moc hodná a milá - kamarádka byla velice nešťastná, že stále nikoho nemá, zkoušela všechno možné a výsledek se nedostavoval. Tak jsem se rozhodla to "okouknout", připadne jí jak navigovat. Manžel souhlasil, slíbil hlídat manželku, a my dvě se vypravily ven na tanečky. Měly jsme super místo, kousek od parketu. Helena se kradmo rozhlížela kolem, chvílemi rudla, byla jak na trní. (Nevím, asi bych se podobně chovala a cítila před bunggie jumpingem.) Konečně pro ni někdo připadne. Vzápětí jsem šla s ním na parket i já a snažila se nenápadně být poblíž. První tanec oba mlá hlavu na jinou stranu, dvě pohybuující se sfingy. Později už tančily kus dál, ale všimli jsme si, že si povídají. Super! Kdy jsme se zase setkali u stolu, hned jsem na ni zvědavě vyjela, o čem si povídali? "O dovolené, co budeme dělat v létě." "A co on?" "No, říkal, že pojedou s partou na vodu, tak jsem se zeptala, jestli má nějakou s nima taky." "Ježliž, proč? Vždyť jste spolu mluvili poprvé v životě." Co ti na to řekl? "Lé ješ nevíš" "Pochopitelně, že už pro ni nepříšne. To přeci není možné, j hned začala spáry!

Bylo to s ní docela těžké, ale snažila jsem se ji navigovat a kupodivu se nakonec zadrželo. Sice to trvalo trochu dýl, a nějakolika "výukových věrech" si Helena někoho našla, vdala se, vymilovali si synka a nějakou dobu spolu dokonce manželili. Nevydrželo to sice moc dlouho, je už dávno a podle všeho navždy rozvedená, ale to je zas jiná story. (Ono totiž není zas tak těžké si někoho najít, připadne se i okroužkovat, ale horší je, ve vztahu vydržet, u dvojici. To je holt už podstatně vyšší úroveň... Nesmíte být jak suchý zip, hned se přilepit. Ve vztahu nesmírně jednoduché pravidlo: jeden couvá a tím dává tomu druhému najevo, že jeho zájem není až tak šířivý. Což druhého podníti - vlastně provokuje - k tomu, aby se snažil couvajícího odchytil. A - platí to i obráceně: pokud se na partnera nějak všimeme, oblemečáváme ho svými city, vyžadujeme 100% jeho času, takže zcela zákonitě couvat d@niela Mj. máte nějaký konkrétní příklad? Napíšte!